



GAZDASÁGI
VERSENYHIVATAL
VERSENYTANÁCS

☒ 1054 Budapest, Alkotmány u. 5.

☎ 472-8864 ☏ Fax: 472-8860

Ügyszám: Vj-146/2005/22.

Iktatási szám: AM/0196/2006/003.

A Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa a **KIKA Lakberendezési Kft.** (Budapest) ellen fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolása miatt indított eljárásban tárgyaláson meghozta az alábbi

határozatot

A Versenytanács megállapítja, az eljárás alá vont a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolására alkalmas magatartást tanúsít, amikor a fogyasztókat nem tájékoztatja arról, hogy megrendelésük teljesítésének időpontja bizonytalan lehet. A Versenytanács e magatartás további folytatását a határozat kézhezvételétől megtiltja.

A Versenytanács megállapítja, az eljárás alá vont a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított, amikor „KIKA KOLLEKCIÓ 2005” című katalógusában arról tájékoztatta a fogyasztókat, hogy a raktárról azonnal el nem vihető termékek 30% előleg befizetésével néhány hetes szállítási határidővel megrendelhetők, miközben az eljárás alá vont szállítóinak általános szállítási határideje ezen közlésre nem ad alapot.

A Versenytanács megállapítja továbbá, hogy az eljárás alá vont a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított, amikor a 2004. december 27-től 2005. január 9-ig, a 2005. január 10-től január 30-ig és a 2005. március 3-tól március 31-ig terjedő időszakra vonatkozó reklámújságban az akciós áron forgalmazott egyes termékek akciós ára mellett eredeti árként a szállítók részéről javasolt, általa ténylegesen nem alkalmazott árat tüntetett fel.

A Versenytanács egyebekben a versenyfelügyeleti eljárást megszünteti.

A Versenytanács kötelezi az eljárás alá vontat 12.000.000 Ft (Tizenkétfmllió forint) bírság megfizetésére, amelyet a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül a Gazdasági Versenyhivatal 10032000-01037557 számú bírságbevételi számla javára köteles megfizetni.

A határozat felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított 30 napon belül a Fővárosi Bíróságnak címzett, de a Gazdasági Versenyhivatalnál benyújtható keresettel lehet kérni.

I n d o k o l á s

A Gazdasági Versenyhivatal azt követően indított versenyfelügyeleti eljárást a KIKÁ Lakberendezési Kft. ellen, hogy észlelte, az eljárás alá vont tájékoztató anyagaiban a „szállítók által javasolt”, korábban általa nem alkalmazott árakhoz viszonyított akciós árakat tüntetett fel, illetve a vállalt határidőhöz képest rendszeresen hosszabb szállítási határidőre teljesít.

I.

Az eljárás alá vont

1. Az eljárás alá fő tevékenysége a bútór, háztartási cikk kiskereskedelem. Lakberendezési áruházai a nemzetközi „kika” áruházlánc tagjai. Az osztrák KIKÁ-Leiner-csoport 1999-ben felvásárolta a versenytárs Michelfeit érdekeltségeit. Ez az ügylet érintette a Michelfeit Lakberendezési Kft-t is, amely Magyarországon két áruházat üzemeltetett (Budapesten és Törökbálinton). A két átvett áruház mellett 2003 októberében nyílt meg a budaörsi áruház, így az eljárás alá vont jelenleg három áruházzal rendelkezik. 2006-ban további vidéki áruházak megnyitását tervezi.

Eljárás alá vont 2004. évi nettó árbevétele meghaladta a 16 milliárd forintot.

2. A jelen eljárásban érintett termékpiacnak a bútörök és egyéb lakberendezési cikkek kiskereskedelmi értékesítése minősül. A piacot kiélezett versenyhelyzet jellemzi.

Az érintett termékeket legnagyobb választékban a nagy alapterületű, szakosodott áruházláncokban (IKEA, Retz, Sconto stb.) találja meg a fogyasztó, de széles választékban kínálnak hasonló jellegű cikkeket az alapvetően élelmiszereket és egyéb termékeket forgalmazó kereskedelmi láncok hipermarketei (pl. Tesco, Auchan, Cora, Metro), illetve a barkácscikkek árusító áruházak is (OBI, Praktiker, Baumax, Bricostore). Kisebb alapterületűek a független szakosodott üzletek, üzlethálózatok. Előbbiek kombinációja a piacon közelmúltban megjelent Max City, amely nagyszámú kisebb lakberendezési üzletet tömörít egy szakosított áruházon belül.

A Központi Statisztikai Hivatal adatai szerint a lakosság évente közel 1.500 milliárd Ft-ot költ a lakására. A bútör-, háztartási cikk-, építőanyag-kiskereskedelem az egyik legdinamikusabban növekvő ágazat a kiskereskedelmen belül.

3. Eljárás alá vont áruházai Budapesten, illetve vonzáskörzetében található, azonban reklámjai, az általa alkalmazott kommunikációs eszközök (pl. reklámújságok) révén országsszerte jelen van, így érintett földrajzi piacnak Magyarország területe tekintendő.

4. Az eljárás alá vont piaci részesedése saját becslése alapján kb. 8%.

II.

Az eljárás alá vont vizsgált magatartása

1. Tájékoztatás a „szállítók által javasolt”, korábban általa nem alkalmazott árakhoz viszonyított akciós árakról

5. Az eljárás alá vont rendszeresen, igen magas (pontos méretét tekintve üzleti titoknak minősülő) példányszámban jelenteti meg reklámújságait.

6. Az eljárás alá vont a 2004. december 27-től 2005. január 9-ig terjedő időszakra szóló reklámújságjában szereplő termékek akciós ára mellett áthúzva szerepeltek az „eredeti árak”, egyes esetekben feltüntetve az akciós és az „eredeti ár” közötti különbség százalékos mértékét is (pl. „mínusz 33%”). A reklámújság 3. oldalán közlésre került, hogy

„Az eredeti árak a korábbi eladási áraink és/vagy a szállítóink által javasolt árak.”

7. A 2005. január 10-től 30-ig terjedő időszakra szóló reklámújságban elhelyezett termékek akciós ára mellett áthúzva szerepeltek a „régii árak”, több árucikk esetében - figyelemfelhívásra különösen alkalmas módon - közölve az akciós és a régi ár közötti különbség százalékos mértékét is (pl. „mínusz 42%”, illetve „-23%”). A reklámújság 12. oldalán közöltek szerint

„Az eredeti árak a korábbi eladási áraink és/vagy a szállítóink által javasolt árak.”

8. A 2005. március 3-tól 31-ig terjedő időszakra vonatkozó reklámújságban a termékek akciós ára mellett áthúzva szerepeltek az „eredeti árak”, továbbá – figyelemfelhívásra különösen alkalmas módon – a „FÉLÁRON!” felirat. A 7. oldalon olvasható volt, hogy

„Az eredeti árak a korábbi eladási áraink és/vagy a szállítóink által javasolt árak.”

9. A 2004. december 27-től 2005. január 9-ig, a 2005. január 10-től 30-ig és a 2005. március 3-tól 31-ig terjedő időszakra vonatkozó reklámújságban szereplő termékek kb. 30%-a esetében került „eredeti árként” a szállítók által javasolt ár feltüntetésre.

10. Az eljárás alá vont 2005. július 4-től 24-ig érvényes reklámújságjának 5. oldalán szereplő szönyegek mellett az alábbi tájékoztatás szerepelt:

„Akció! Július 11-17. -20% Legújabb szőnyegeink bevezető áron!”

11. Az eljárás alá vont kiskereskedelmi árainak kialakításakor figyelembe veszi a szállítók által megadott árakat, valamint a piacon hasonló termékekre vonatkozó szokásos árakat.

Szállítói a beszerzési árakat kétféle módon határozzák meg:

- a javasolt kiskereskedelmi árból kalkulálnak visszafelé és különböző engedményeket biztosítva alakul ki a beszerzési ár,
- egy ún. nagykereskedelmi árból kalkulálnak és alakul ki a beszerzési ár, amely esetben gyakorlat, hogy javaslatot tesznek a kiskereskedelmi fogyasztói árra.

Az eljárás alá vont a szállítók által (általában hozzávetőleges, körülbelüli formában) javasolt árakat számos módon, legtöbbször lista, illetve termékkatalógus formájában kapja meg.

Ha az eljárás alá vont a szállító által javasolt ártól eltérő árat alkalmaz, akkor az akció befejezését követően az eredeti - az akciót megelőzően alkalmazott, illetve a szállítók által javasolt ár függvényében kalkulált - áron értékesíti a termékeket. Ha az adott termékből jelentős mennyiség marad raktáron, akkor általában két lépcsőben történik az emelés, először egy köztes ár, ezt követően pedig a magasabb ár kerül alkalmazásra.

2. Tájékoztatás a szállítási határidőről

12. Az eljárás alá vont a raktárra rendelhető bútorokat nagyobb mennyiségben rendeli az áru forgási sebességének figyelembe vételével. Az azonnal elvihető bútorok aránya bútortípusonként változik. A kisbútorok mintegy 70%-a azonnal elvihető, s 30%-át kell megrendelni. Az ún. nagybútorok (pl. konyha- és hálósobabútorok) esetében ez az arány fordított. Az akciós termékek esetében az azonnal elvihető bútorok aránya általában 90%.

13. Az eljárás alá vont száznál több szállítóval áll kapcsolatban, részükre napi rendszerességgel továbbítja a megrendeléseket. A szállítók általános szállítási határideje 6-10 hét, tekintettel arra, hogy a nagybútorok többnyire külföldről érkeznek, s körükben általános ez a gyakorlat.

Egyedi megrendelések esetén a megállapított határidő az adott termék szállítójától függ (pl. olasz szállítók esetében a vállalt szállítási határidő általában 10-12 hét). Előfordulhatnak speciális esetek, így amikor egy szállító jelzi, hogy technológiai szünetet tart. Ilyenkor eljárás alá vont a vállalt szállítási határidő megállapításánál ezen tényeket is figyelembe veszi.

14. A késedelmes szállítások aránya az összes határidős számításhoz képest az eljárás alá vont nyilatkozata szerint kb. 10%.

15. Az eljárás alá vont által alkalmazott, „A Kika Lakberendezési Kft. általános bútorértékesítési feltételei” elnevezésű általános szerződési feltételek alkalmazásra kerülnek bármely bútor eljárás alá vont általi értékesítése esetén, függetlenül attól, hogy raktárról vagy későbbi időpontban történő átadással történik-e a teljesítés (1. pont). A vevő a bútort választása szerint katalógusból, színminta vagy kiállított minta alapján rendelheti meg (2.1. pont). Az eladó akkor teljesítette a szerződést, amikor a bútort az előírásoknak és a megrendelésnek megfelelően saját telephelyén az átadásra előkészítette és erről a vevőt igazolható módon értesítette (3.1. pont). A vevő a szerződés aláírásával egyidejűleg köteles a teljes vételár min. 30%-át előlegként kifizetni (6.1. pont).

A késedelem, illetve elállás körében a feltételek 7. pontja az alábbiakat rögzíti:

- amennyiben az egyik fél a szerződést nem, vagy felrőhatóan késedelmesen teljesíti, és a szerződésszerű állapotot a másik fél felszólítására tizenöt (15) napos határidőn belül nem állítja helyre, a másik fél a szerződéstől elállhat,

- a vevő egyébként is jogosult a megrendeléstől elállni, köteles azonban a teljes vételár 10%-ának, de legalább 5.000 Ft-nak megfelelő szternódíjat (bánatpénzt) az eladó részére megfizetni. Ha a vevő ilyen elállására a bútor eladó által történő megrendelését követő olyan időpontban kerül sor, amikor az eladó a megrendelésétől elállni már nem tud, a vevő a

szternódíj (bánatpénz) megfizetése helyett a már befizetett vételárelőleget elveszti, és köteles az eladó ezt meghaladó kárát megtéríteni,

- az elállás a másik félhez címzett egyoldalú írásbeli nyilatkozattal történik. A vevő jogszerű elállása esetén az eladó köteles az esetleges vételárelőleget a késedelembe esés időpontjától számított törvényes mértékű késedelmi kamattal együtt nyolc napon belül a vevőnek visszatéríteni,

- az eladó mentesül a késedelem jogkövetkezményei alól, ha a késedelmet vis maior okozza, így különösen, de nem kizárólag, ha a késedelem sztrájkra, elemi csapásra, természeti akadályra, háborúra stb. vezethető vissza, illetőleg, ha a késedelmet külföldi vagy belföldi hatósági intézkedés, a vámeljárási elhúzódása, határvárakozási idő, vagy fuvarozási akadály okozta.

16. Az eljárás alá vont „KIKÁ KOLLEKCIÓ 2005” című, 2005. április 4-től december 31-ig érvényes katalógusában, annak utolsó előtti oldalán az alábbi tájékoztatást kapták a fogyasztók:

„Termékeink egy része raktárról azonnal elvihető, más része 30% előleg befizetésével néhány hetes szállítási határidővel megrendelhető.”

17. A fogyasztók a „kika” áruházakban az eljárás alá vont alkalmazottaitól, az ún. tanácsadóktól kapnak információt arról, hogy a megvásárolni szándékozott termék az adott áruházban rendelkezésre áll-e vagy szükséges-e megrendelni, valamint ez utóbbi esetben a megrendelés időtartamáról. Ha a számítógépes nyilvántartásból kitűnik, hogy egy adott termék eljárás alá vont általi megrendelése folyamatban van, akkor a tanácsadó ezen rendeléssel megérkező termékekből foglalhat. Ha a szállító az eljárás alá vont megrendelését már visszaigazolta, akkor a szállítási határidőt a tanácsadó ennek megfelelően közli. Ha a megrendelés nem került visszaigazolásra, a szállítási határidő az eljárás alá vont nyilatkozata szerint egy becsült határidő. Ezen határidőkhöz az eljárás alá vont még egy hetet hozzáad és ezt a határidőt közli a fogyasztókkal, mielőtt a rendelést felvonná. Az eljárás alá vont és a fogyasztó között létrejött szerződésen feltüntetésre kerül a szállítási hét. A fogyasztó nem kap arról tájékoztatást, hogy ez az időpont adott esetben csak becslésen alapul, s arról se, hogy az általános tapasztalatok szerint a teljesítések egy része a megadott időpontnál később történik.

18. Az eljárás alá vont áruházaiában a fogyasztók rendelkezésére álló „Vásárolók Könyvé”-be történő fogyasztói bejegyzések, a Gazdasági Versenyhivatalhoz benyújtott bejelentések, illetve az eljárás alá vontnak megküldött fogyasztói levelek alapján megállapítható volt, hogy – amint azt az alábbi, a bejegyzések, levelek szűrőpróbaszerű feldolgozása alapján feltárt példák mutatják – számos fogyasztó sérelmezi a szerződésen feltüntetett szállítási határidő elmulasztását:

- a budaörsi áruházban 2003 őszén szerződést kötöttek köréből kilenc fogyasztó panaszolta a késedelmet, többen azt is sérelmezve, hogy erről nem is kaptak tájékoztatást, nekik kellett érdeklődniük a késedelem okáról, a teljesítés várható időpontjáról,

- az eljárás alá vont budaörsi áruháza 2004. január 29-én hét fogyasztót értesített arról, hogy a szerződésben foglaltaknál később fog teljesíteni (az értesítést az eljárás alá vont mindegyik esetben a vállalt határidő leteltét követően küldte meg, jellemzően 4-5 hét késéssel),

- a 2004 őszén a budaörsi áruházban megkötött szerződések kapcsán is több fogyasztó kifogásolta a vállalt szállítási határidő elmulasztását,

- amint azt a Lehel úti áruház „Vásárolók Könyveinek” áttekintése is mutatja, a probléma a 2005. évben is több fogyasztót arra késztetett, hogy ezt a gyakorlatot kifogásolja.

19. Az eljárás alá vonttal szemben fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolása miatt Vj-125/2004. számon indult korábban versenyfelügyeleti eljárás. A vizsgálat tárgyát a 2004 márciusában megtartott „Ingyennap” akció és a vállalt határidőnél rendszeresen lényegesen hosszabb szállítási határidőre történő teljesítés képezte. Az eljárást a Versenytanács megszüntette, a szállítási határidők kapcsán rögzítve, a versenyfelügyeleti eljárásban a Versenytanács előtt nem váltak ismertté olyan bizonyítékok, amelyek alapján megállapítható lett volna, hogy az eljárás alá vont milyen piaci léptékű és így versenyjogi értékelés alá eső tájékoztatást nyújt a fogyasztók részére az általuk megrendelt és részben kifizetett áruk tényleges átvételének várható időpontjáról.

III.

A vizsgálati jelentés

20. A vizsgálati jelentés megállapította, az eljárás alá vont reklámújságjában azon üzenetet közvetítette fogyasztói felé, hogy a reklámújságjaiban áthúzva feltüntetett magasabb árakhoz képest kedvezményesen értékesíti hirdetett termékeit akciója során. A kiadványokban szereplő árak egy része az általános feltételek között szereplő megjegyzés szerint a szállítók által javasolt árakon alapul, azaz a magasabb ár ugyan érvényesülhetett a beszállító és a kereskedő vonatkozásában, azonban a kereskedő és a fogyasztó viszonylatában korábban nem alkalmazták a „kika” áruházak. Az akció befejezését követően az eljárás alá vont előadása szerint a szállítók által javasolt ár függvényében kalkulált árat alkalmaz, azaz a hirdetett árat a későbbiekben sem alkalmazzák feltétlenül. A korábban értékesített, illetve új termékek a fogyasztók által nem különíthetők el, továbbá az árképzésre vonatkozó tájékoztatást nem tartalmazza valamennyi akciós újság. Mindezek alapján eljárás alá vont akciós árak képzésére és az arról történő tájékoztatásra vonatkozó gyakorlata a vizsgáló szerint a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvénybe (a továbbiakban: Tpv.) ütközik.

21. A késedelmes szállítás kapcsán a vizsgálati jelentés megállapította, 13% a késedelmek aránya, s ezeken belül is jelentős a három hetet meghaladó késedelmek száma, s amelyekkel kapcsolatban a Gazdasági Versenyhivatalhoz azóta is érkezett panasz.

Aláhúzta, a „kika” áruházlánc 2000 óta jelen van a magyar piacon, így módjában állt a szállítási körülmények, viszonyok felmérése, így rendelkezhet szakmai szolgáltatóként a tartható határidők megadásához szükséges információkkal.

Az eljárás alá vont előadása szerint is konkrét megrendelés hiányában adott esetben becsült számokat adnak meg tanácsadói, illetve amennyiben elegendő áruval készült is egy akció kezdetén, a készlet áruházak közötti mozgatása esetén annak követésére a rendszer nem minden esetben alkalmas.

A vizsgáló szerint a késedelmek átlagos arányának meghatározása az érintett piacon a résztvevők nagy számára is tekintettel problémás. Ugyanakkor megállapítható, hogy a nagyobb piaci résztvevők által is elérhető eljárás alá vont jelenlegi adatainál lényegesen alacsonyabb hányad.

Mindezek alapján ezen magatartás hosszabb ideje meghatározza eljárás alá vont üzleti magatartását, amely által a fogyasztók, akik a tanácsadók részéről közöltek alapján megrendelik a megvásárolni kívánt termékeket, áruházai ügyfeleivé válnak, miközben lehetséges, hogy a pontos információ birtokában más kereskedőhöz fordulnának, amely lépést a megrendelést követően várhatóan kis számban teszik meg.

Az eljárás alá vont 2005. évi katalógusában megrendelések esetére az egyedi megrendelések leadásakor adott tájékoztatáson túlmenően közzétettek keretében néhány hetes szállítási határidőt említ, viszont ezen kifejezés általános értelmét, mint „kis számú”, „(egy)pár” alapul véve ez nem azonos a szállítók átlagosan 6-10 hetes szállítási idejével. A tájékoztatás tényyszerűségét megkérdőjelezi azon tény is, hogy az esetek mintegy 10%-ban ezen határidőket is meghaladóan késedelmes a szállítás. Fentiek alapján ezen tájékoztatás azon túlmenően, hogy a Tpv. 8.§-ának rendelkezéseibe ütközhet mint versenyjogilag értékelhető tájékoztatás, alátámasztja a Tpv. 10.§-át sértő gyakorlat módszeres folytatását is.

22. A vizsgáló jogsértés megállapítását, a jogsértő magatartás további folytatásának megtiltását és bírság kiszabását indítványozta.

IV.

Az eljárás alá vont védekezése

23. Az eljárás alá vont a „szállítók által javasolt”, korábban nem alkalmazott árakról adott tájékoztatás kapcsán kifejtette, a fogyasztókat a gazdasági versenyt befolyásoló módon nem tévesztette meg azzal, hogy nem kizárólag korábban is árult termékek mellett tüntetett fel akciós árat. A fogyasztók az akciós katalógusokban egyértelmű tájékoztatást kaptak arról, hogy az „eredeti ár” nem minden esetben az eljárás alá vont által már korábban alkalmazott akciós ár, hanem egyes termékek esetében a beszállítók által ajánlott árak alapján kalkulált árak.

Azon tény, amely szerint a beszállítók által megjelölt árak mellett egyéb szempontok is kialakíthatják az akciós árat, a fogyasztókat nem téveszthette meg, hiszen ezáltal csak még kedvezőbb áron juthattak az adott termékhez, tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont a beszállítók által ajánlott árnál magasabb árat nem alkalmazott. Ebből következőleg megfelelt a valóságnak az akciós árak mellett feltüntetett százalékos engedmény is, mivel a piacon valóban az ott feltüntetett – beszállítók által ajánlott és egyéb szempontok alapján kalkulált – magasabb áron lehetett hozzájutni a hasonló termékekhez.

Kiemelte, nem járt el rosszhiszeműen és szándékosan a fogyasztókat félrevezető módon, mivel az akció keretén belül a fogyasztók valóban kedvezményes áron juthattak hozzá a termékekhez. Az új termékek esetében is az akciót követően – néhány kivételtől eltekintve – a teljes áron értékesítette tovább a termékeket, így az azt megelőző ár ténylegesen akciós árnak volt tekinthető.

24. A szállítási határidőkkel kapcsolatban adott tájékoztatás kapcsán hangsúlyozta felróhatóságának hiányát. Az eljárás alá vont mindent megtesz annak érdekében, hogy vásárlói a várható szállítási határidőn belül megkapják a megrendelt terméket. Elmondása szerint a késedelmes szállítások 10%-os aránya a bútorkereskedelemmel foglalkozó vállalkozások körében átlagosnak mondható, tekintettel arra, hogy a bútorok pontos szállítási

határideje nagymértékben függ a beszállítók szerződés szerű teljesítésétől. A szerződés teljesítési határidejének előzetes kalkulálását nehezíti továbbá az a tény, hogy több mint száz beszállítóval dolgoztat. Amikor saját ausztriai központjából rendeli meg a termékeket, a szállításban késedelem nem fordul elő. A magyarországi beszállítási körülmények azok, amelyeknél fogva az esetleges késedelmek bekövetkezhetnek.

Általa nem ismert az a vizsgáló által tett ténymegállapítás, amely szerint az egyéb nagyobb piaci résztvevőknél lényegesen alacsonyabb hányad a késedelmek aránya. Természetesen van olyan versenytárs, amely kifejezetten arra specializálódott, hogy a termékei azonnal elszállíthatóak legyenek, azonban ezen vállalkozást nem lehet fenti megállapítás szempontjából figyelembe venni. A Vj-125/2004. számú versenyfelügyeleti eljárás során a Gazdasági Versenyhivatal is a fenti megállapítással ellentétes következtetésre jutott. A vizsgálati jelentés VI. pontjában a vizsgáló megállapította, hogy a Társaság egyik legnagyobb versenytársánál is a késedelmes szállítások szintén 10-12%-ot tesznek ki. Sőt még azon társaság esetében is, ahol csak egyetlen terméket kell megrendelni, a késedelmek aránya 3%. Erre tekintettel a fogyasztók választási szabadságát nem korlátozhatja az eljárás alá vont vizsgált magatartása, mivel amennyiben versenytársnál vásárolna, ugyanilyen lehetséges késedelemmel kellene számolnia a fogyasztónak.

Hangsúlyozta, a szállítási határidőkkel kapcsolatos magatartására vonatkozó fogyasztói panaszok száma elenyésző. Ahogy az a panaszkönyvekből is kitűnik, nagyon ritka, szinte kivételes, hogy a késedelmes szállításokról panaszkönyvi bejegyzés történik.

Azon fogyasztói panaszokkal kapcsolatosan, amelyek azt sérelmezték, hogy nem kaptak tájékoztatást a késedelemről, előadta, vevőszolgálati osztályának munkatársai egyebek mellett kifejezetten azzal foglalkoznak, hogy a szállítások állapotát figyeljék és várható késedelem esetén azonnal értesítsék a fogyasztót, először telefonon, majd tértivevényes levélben, így az ezzel kapcsolatos panaszok nem megalapozottak.

Aláhúzta, valamennyi késedelmes szállítást kompenzál késedelmi kamat fizetésével, illetve számos egyéb módon. Azaz a vásárló például

- utólagos kedvezményt kaphat a vásárlásából,
- külön késedelmi kamatot kaphat,
- ha kéri, a következő vásárlásából kaphat kedvezményt,
- részére a vásárolt terméket ingyen házhoz szállítják (2004-ben és 2005-ben több ezren vették igénybe ezt a lehetőséget, azzal, hogy nemcsak késedelemnél, hanem néha egyéb, pl. megalapozott reklamáció esetén is nyújtja ezt a kompenzációt), illetve
- vásárlási utalványt kaphat a késedelem kompenzációjaként.

Előadta, mindezek ellenére törekszik arra, hogy a jövőben fogyasztóinak teljesebb körű tájékoztatást nyújtson a szállítási határidők tekintetében. A jelen eljárás kimenetelétől függően kész módosítani a számlák hátoldalán elhelyezett általános szerződési feltételeit.

25. Az eljárás alá vont elsődlegesen jogsértés hiányában a versenyfelügyeleti eljárás megszüntetését, másodlagosan a bírság kiszabásának mellőzését, illetőleg a vizsgáló által javasolt bírság összegénél alacsonyabb mértékű bírság kiszabását kérte.

V. Jogi háttér

26. A Tpvt. 8.§-a (1) bekezdésének első mondata szerint tilos a gazdasági versenyben a fogyasztókat megtéveszteni. Ugyanezen cikk (2) bekezdésének c) pontja értelmében a fogyasztók megtévesztésének minősül, ha az áru értékesítésével, forgalmazásával összefüggő, a fogyasztó döntését befolyásoló körülményekről - így különösen a forgalmazási módról, a fizetési feltételekről, a kapcsolódó ajándékokról, az engedményekről, a nyerési esélyről - megtévesztésre alkalmas tájékoztatást adnak.

A Tpvt. 9.§-a szerint a használt kifejezéseknek a mindennapi életben, illetőleg a szakmában elfogadott általános jelentése az irányadó annak megállapításánál, hogy a tájékoztatás a fogyasztók megtévesztésére alkalmas-e.

A Tpvt. 10.§-a értelmében tilos a fogyasztó választási szabadságát indokolatlanul korlátozó üzleti módszerek alkalmazása. Ilyen módszernek minősül különösen, ha olyan körülményeket teremtenek, amelyek jelentősen megnehezítik az áru, illetve az ajánlat valós megítélését, más áruval vagy más ajánlattal történő tárgyszerű összehasonlítását.

A Tpvt. 77.§-a (1) bekezdésének d) és f) pontja szerint az eljáró versenytanács határozatában megállapíthatja a magatartás törvénybe ütközését, illetve megtilthatja a törvény rendelkezéseibe ütköző magatartás további folytatását.

A Tpvt. 77.§-a (1) bekezdésének j) pontja értelmében az eljáró versenytanács határozatában a 72.§ (1) bekezdésének a) pontja szerint az eljárást megszünteti. A Tpvt. 72.§-a (1) bekezdésének a) pontja szerint az eljáró versenytanács a vizsgáló jelentése alapján az eljárást megszünteti, ha nem látja indokoltnak annak folytatását, illetve megállapítja, hogy az eljárás alá vont ügyfél a törvénybe ütköző magatartás hiányában nem marasztalható el.

Az eljáró versenytanács a Tpvt. 78.§-ának (1) bekezdése alapján bírságot szabhat ki azzal szemben, aki a Tpvt. rendelkezéseit megsérti. A bírság összege legfeljebb a vállalkozás előző üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet. A (2) bekezdés szerint a bírság összegét az eset összes körülményeire - így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő felek piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a törvénybe ütköző magatartás ismételt tanúsítására - tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a fogyasztói érdekek sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.

VI. A Versenytanács döntése

1. A vállalkozások által a fogyasztóknak nyújtott tájékoztatás, a fogyasztók általi befolyásolása versenyjogi megítélésnek egyes általános szempontjai

27. A Tpvt. III. fejezete a gazdasági versenyt oly módon óvja, hogy nem engedi tisztességtelenül befolyásolni a fogyasztói döntés mechanizmusát. Ennek megfelelően a Tpvt. III. fejezete körében a versenyfelügyeleti eljárás célja annak megállapítása, a Tpvt-be ütköző módon sérült-e a fogyasztóknak az az érdeke, hogy kellő ismeretek birtokában, tisztességtelen befolyásolástól mentesen hozhassák meg bármely versenyjogilag releváns döntésüket.

28. Általános követelményként fogalmazódik meg, hogy a nyereség és vagyonszerzés céljából gazdasági tevékenységet folytató vállalkozásnak a magáról vagy termékeinek lényeges tulajdonságáról adott, fogyasztóknak szóló tájékoztatása igaz és pontos legyen.

29. Nem szolgálhat a vállalkozások versenyjogi mentesülésére az arra történő hivatkozás, hogy a fogyasztó kellő távolságtartással kezelje a vállalkozások által adott tájékoztatásokat, s tegyen meg mindent annak érdekében, hogy a tájékoztatások tartalmát további tájékozódással ellenőrizze. Ez a szemlélet magában hordozza a tisztességes verseny egyik alapelemének, a bizalomnak, a piaci szereplők állításaiba vetett hitnek az intézményesített megkérdőjelezését.

2. Tájékoztatás a „szállítók által javasolt” árakhoz viszonyított akciós árakról

30. A vállalkozások gyakorta élnek a vásárlásösztönzés, a vásárlók érdeklődésének adott vállalkozás, illetve termék irányában történő felkeltését szolgáló marketingtevékenység lehetőségével. A vásárlásösztönzés eszközeinek, így akció keretében egyes termékek árai csökkentésének a segítségével a vállalkozások képesek befolyást gyakorolni a fogyasztók magatartására, a különböző vállalkozások és termékek közötti választás kapcsán meghozott döntéseikre. Maga az árengedmény, illetőleg az erről való tájékoztatás a fogyasztói érdeklődés növelésével, a fogyasztók vásárlásra ösztönzésével jár, mivel a fogyasztók a kedvezőbb vásárlás reményében keresik az akciós termékeket.

A vásárlásösztönzés eszközeinek tisztességes alkalmazásáért a vállalkozások versenyjogilag is értékelhető felelősséggel tartoznak. Eleget kell tenniük azon elvárásnak, hogy az akció megtartására és az akcióról való tájékoztatásra a tisztesség követelményei szerint, a versenyjogi előírások tiszteletben tartásával kerüljön sor.

31. A fogyasztók felé irányuló (reklámként vagy más módon megnyilvánuló) tájékoztatással szemben követelmény, hogy annak alapján a fogyasztó reális képet alkothasson az adott termékről (áruról, szolgáltatásról), a vállalkozásról, a tájékoztatás tartalmáról. A valamely vállalkozás által tartott, árengedményt kínáló akcióról tájékoztatást adó reklámújságok esetében ez oly követelmény formájában jelentkezik, hogy ha az akciós áron kívül feltünteteti a termék nem akciós árát, illetőleg konkrét összeggel vagy a különbözet százalékos mértékének

feltüntetésével közli a kedvezmény mértékét, akkor a fogyasztó a valóságnak megfelelő képet kapjon az akciós és a nem akciós ár közötti különbségről.

Az arra történő utalásnak, hogy akció hiányában a fogyasztónak magasabb árat kellene fizetnie, az a funkciója, hogy a kedvezményes árat, illetve a kedvezmény mértékét a korábbi ár mértékéhez viszonyítottan kedvezőbb színben tüntesse fel.

32. A kialakult vásárlói szokások alapján az eljárás alá vont áruházaiában forgalmazott termékek megvásárlása kapcsán több fogyasztói döntés bír versenyjogi relevanciával, így különösen

- annak fogyasztó általi megválasztása, hogy vásárlásait milyen típusú üzletben kívánja lebonyolítani (hipermarketben, kisebb forgalmú kiskereskedelmi egységben, valamely lánchoz tartozó áruházban stb.),
- annak eldöntése, hogy konkrétan melyik üzletet keresi fel a vásárlás megvalósítása érdekében,
- annak elhatározása, hogy a fogyasztó megvásárolja-e az adott terméket.

A fogyasztói döntés befolyásolásának tekinthető minden olyan magatartás, amely ezen döntésekre hatást gyakorol. A fogyasztó befolyásolásában az ákról, illetve az akcióról, az akció révén elérhető megtakarításról való tájékoztatás a fogyasztó döntését befolyásoló tényezőnek tekintendő.

33. A versenyjog (a Tpv. III. fejezete) által nem tiltott, s önmagában nem kifogásolható, ha egy vállalkozás az általa nyújtott árengedményt széles körben népszerűsíti, reklámjában (reklámújságjában, szórólapján stb.) valamilyen formában feltünteti a fogyasztó által egyébként, az akció hiányában és az akció keretében fizetendő árat, illetve ha időszakonként eltérő, többféle árat alkalmaz, feltéve, hogy e magatartásokhoz nem társul a Tpv. III. fejezetébe ütköző magatartás (magatartási elem).

34. Amint az az eljárás alá vont 2004. december 27-től 2005. január 9-ig, 2005. január 10-től 30-ig és 2005. március 3-tól 31-ig terjedő időszakra vonatkozó reklámújságjainak közléséből (az egyes konkrét árucikkek ártörténetének elemzése nélkül is) megállapítható, az azokban feltüntetett akciós árak mellett szerepeltetett „eredeti árak” a termékek kb. 30%-a esetében nem olyan ár, amelyen az eljárás alá vont korábban ténylegesen árusította az adott terméket, hanem olyan ár, amelyet a szállító javasolt.

Az eljárás alá vont által alkalmazott kiskereskedői ár meghatározása során a szállító javaslata csak egy tényező, amellet azonban más tényezők is szerepet játszanak a konkrét ár kialakításában, így például - amint azt maga az eljárás alá vont is nyilatkozta - a piacon hasonló termékekre vonatkozó szokásos árak. Az eljárás alá vont előadása értelmében a szállítók által alkalmazott ár függvényében kalkulálja az árakat. Ennek megfelelően a Versenytanács szerint nem szolgálja a fogyasztók versenyjogilag elfogadható tájékoztatását, ha az eljárás alá vont az akciós ár nyújtotta kedvezmény demonstrálása érdekében nem a termék tényleges (nem akciós) árát veszi alapul, hanem az ár kialakításának egyik tényezőjét.

35. Az eljárás alá vont 2005. július 4-től 24-ig érvényes reklámújságjában arról tájékoztatta a fogyasztókat, hogy legújabb szőnyegeit bevezető áron kínálja, azok árából 20% kedvezményt adva. Ez a közlés nem azonosítható az előzőekben áttekintett tájékoztatással, így ezzel kapcsolatban eltérő versenyjogi értékelés indokolt. A vizsgálat által a Versenytanács elé tárt

adatok alapján ugyanakkor nem állapítható meg, hogy az eljárás alá vont jogszerűen vagy a Tpv-t-be ütköző módon adott-e tájékoztatást a fogyasztóknak nyújtott kedvezmény mértékéről.

3. Tájékoztatás a szállítási határidőről

36. Amint azt a Versenytanács az eljárás alá vonttal szemben lefolytatott Vj-125/2004. számú eljárásban hozott határozatában is leszögezte, az eljárás alá vont által forgalmazott termékek esetében a fogyasztói döntések folyamatában lényeges tulajdonságnak minősül a termék ára és minősége, ugyanakkor az áru vételára jelentős részének (jellemzően 30%-ának) kifizetése és az áru fogyasztó általi tényleges kézhezvétele közötti időtartam szintén olyan lényeges körülmény, amely a fogyasztói döntések meghozatalakor szerepet játszik. Ennek megfelelően az eljárás alá vont ezzel összefüggésben tanúsított magatartása versenyjogi értékelés tárgya lehet.

3.1. Tájékoztatás a 2005. évi katalógusban

37. Az eljárás alá vont először a 2005. évben jelentetett meg éves katalógust. Az ilyen kiadványokhoz a fogyasztók másként viszonyulnak, mint a jellemzően 1-2 hétre vonatkozó reklámújságokhoz. A katalógus áttanulmányozására több időt szentelnek, azt többször kézbe veszik, alaposabban tanulmányozzák.

38. A „KIKÁ KOLLEKCIÓ 2005” című katalógusában az eljárás alá vont arról tájékoztatta a fogyasztókat, hogy a raktárról azonnal el nem vihető termékek 30% előleg befizetésével néhány hetes szállítási határidővel megrendelhetők. A „néhány hét” kifejezés az érintett termékek vonatkozásában a mindennapi életben elfogadott általános jelentés (Tpv-t. 9.§) szerint a fogyasztók számára legfeljebb 3-4 hetet jelent, különösen egy olyan piaci környezetben, ahol van például jelentős versenytárs, amelytől jellemzően azonnal elszállíthatók a kiválasztott termékek. Ezzel szemben az ún. nagybútorok esetében az eljárás alá vont szállítóinak általános szállítási határideje 6-10 hét, (olasz beszállítók esetén 10-12 hét), s 10%-os a beszállítói késedelem aránya, így nem felel meg a valóságnak az az állítás, amely szerint a termékek néhány hetes szállítási határidővel rendelhetők meg.

3.2. Tájékoztatás az áruházakban

39. A Gazdasági Versenyhivatal a Vj-125/2004. számú eljárása már érintette azt a kérdést, hogy az eljárás alá vont a vállalt határidőnél rendszeresen lényegesen hosszabb szállítási határidőre teljesít. Az eljárás ezen részében azért került megszüntetésre, mert a Versenytanács előtt nem váltak ismertté olyan bizonyítékok, amelyek alapján megállapítható lett volna, hogy az eljárás alá vont milyen piaci léptékű és így versenyjogi értékelés alá eső tájékoztatást nyújt a fogyasztók részére az általuk megrendelt és részben kifizetett áruk tényleges átvételének várható időpontjáról.

A 2005. évben a Gazdasági Versenyhivatalhoz újabb bejelentés érkezett, amelyben a bejelentő az ígért szállítási határidőhöz képesti késedelmes teljesítést sérelmezte. Ez

indokolttá tette a magatartás ismételt vizsgálatát, a Vj-125/2005. számú nem vizsgált, az eljárás alá vont által a fogyasztóknak adott tájékoztatás során alkalmazott üzleti módszerre vonatkozó bizonyítékok beszerzésével és értékelésével.

40. Az általa vállalt szállítási határidő vonatkozásában az eljárás alá vont a fogyasztóval megkötött szerződésben pontosan megjelöli, hogy az adott év melyik hetére vállalja a fogyasztó által kiválasztott termék szállítását, s a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint ettől eltérő szóbeli tájékoztatást a szerződés megkötése előtt nem kap a fogyasztó, a szerződést az azon feltüntetett időpont ismeretében köti meg, nem tudva, hogy az adott esetben csak egy becsült időpont, s az esetek mintegy 10%-ában a tényleges teljesítés nem a szerződésben meghatározott időpontban történik, hanem ennél később.

41. A Versenytanács megjegyzi, a fogyasztóknak szóló tájékoztatás a vállalkozás által bármilyen formában megadható, így akár szóban is, azonban ennek bizonyítása nehézségekbe ütközhet. A munkatársak szóbeli tájékoztatása egyébiránt csak akkor lenne alkalmas az írásbeli tájékoztatás (a jelen esetben: a szerződésen feltüntetett, előzetesen szóban közölt időpontra vonatkozó tájékoztatás) piaci léptékű módosítására, ha az eljárás alá vont részéről rendszerszerűleg biztosított lenne, hogy a fogyasztók igazolhatóan hozzájussanak a megfelelő tájékoztatáshoz, ahhoz az információhoz, hogy a megrendelt és a részben kifizetett áru szállításának időpontja eltérhet a szerződésen feltüntetett időponttól.

42. Az eljárás alá vont előtt ismert, hogy a fogyasztók megrendeléseinek egy körében csak becsülni tudja a megrendelés teljesítésének várható időpontját, s azzal is tisztában van, hogy a késedelmes szállítások aránya kb. 10%. Ennek megfelelően tudott az is, hogy a fogyasztók irányában tett vállalások egy része a közölt héten nem lesz teljesíthető – ugyanakkor a fogyasztóknak nem ad tájékoztatást erről a fogyasztói döntések szempontjából kétségtelenül releváns körülményről.

43. A Versenytanács megjegyzi, a fogyasztókkal jogviszonyt teremtő eljárás alá vont belső ügyének minősül, hogy szállítói milyen okból nem teljesítenek rövidebb határidőn belül, s a fogyasztók tájékoztatásával kapcsolatban követett gyakorlat vizsgálata kapcsán annak sincs relevanciája, hogy - amint arra az eljárás alá vont hivatkozott - a késedelmes szállítások 10%-os aránya a bútorkereskedelemmel foglalkozó vállalkozások körében átlagosnak mondható. Az eljárás alá vontnak lehetősége van arra, hogy a fogyasztói megrendelésekkel kapcsolatos tájékoztatásakor magatartását ezen körülményekre figyelemmel alakítsa ki, ezeknek megfelelően adjon tájékoztatást a fogyasztóknak.

A jogsértés körében annak sincs jelentősége, hogy az eljárás alá vont valamilyen módon kompenzálja-e a késedelmes szállítást (pl. utólagos kedvezménnyel, ingyenes házhoz szállítással). A fogyasztói döntési folyamatban hatását a szerződések fogyasztók általi megkötését megelőzően kifejtő magatartás tanúsításával a jogsértés megtörtént, amely tényen semmilyen esetleges, utólagos kompenzáció sem változtat.

44. Valamely magatartás vállalkozás általi „eseti” tanúsítása általában nem tekinthető olyan általános piaci magatartásnak, amely alapján sor kerülhetne annak Tpv. III. fejezete körében történő értékelésére. A versenyjogi szempontú döntést befolyásoló üzleti módszerek körébe sorolandó ugyanakkor egy vállalkozás azon általános jelleggel követett gyakorlata, amelynek eredményeként a vállalkozás a gazdasági versenyben rendszeresen olyan magatartást tanúsít, amely már nem tekintendő kizárólag alkalmilag jelentkező, csak egyes fogyasztók

vonatkozásában megnyilvánuló, egyedi (adott esetben például kizárólag polgári jogi szempontból értékelhető) piaci megnyilvánulásnak.

A Versenytanács már a Vj-125/2004. számú ügyben hozott határozatában is rögzítette, meg kell különböztetni egy magatartás polgári jogi és versenyjogi megítélését, illetőleg egy magatartás polgári jogi és versenyjogi következményeit, különös tekintettel arra, hogy egy polgári jogi jogviszonnyal kapcsolatos szerződéses vita elbírálása nem tartozik a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe. Egy polgári jogi szerződésszegésben is megmutatkozó magatartás kapcsán akkor lehetséges versenyfelügyeleti eljárás lefolytatása, ha a magatartás a szerződésszegés mellett a Tpvt. rendelkezéseibe ütköző többlettényállást is megvalósít. A vizsgált magatartás esetében ez a többlettényállás fennáll, azzal, hogy a Tpvt. III. fejezete rendelkezéseinek megsértése vonatkozásában nem az bír jelentőséggel, az eljárás alá vont és a fogyasztók között létrejött polgári jogi szerződés szerződésszerűen került-e teljesítésre, hanem az, hogy a fogyasztók döntése (a vállalkozás kiválasztása, a polgári jogi szerződés megkötése, a termék megrendelése az előleg kifizetésével) kapcsán tanúsított eljárás alá vonti magatartás megfelel-e a versenyjogi követelményeknek vagy sem, tisztességtelenül befolyásolták-e a fogyasztókat döntésük meghozatalában vagy sem.

A Versenytanács aláhúzza, nem az esik versenyjogi kifogás alá, hogy az eljárás alá vont esetén a késedelmes szállítások aránya kb. 10%, hanem az, hogy az eljárás alá vont által követett üzleti módszer eredményeként a fogyasztók a szerződés megkötését megelőzően nem szerezhetnek tudomást arról, a megrendelések jelentős részében azok teljesítésének időpontja bizonytalan.

45. A jelen eljárásban feltárt bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a szerződésen feltüntetett, s fogyasztóval a szerződést megelőzően közölt szállítási határidő elmulasztása nem minősül eseti jellegűnek, s (ellentétben az eljárás alá vont állításával) nemcsak a fogyasztók egy elenyésző részét érinti. Ezt támasztják alá

- a „Vásárlók Könyvében” talált bejegyzések, az eljárás alá vonthoz benyújtott írásbeli panaszok és a Gazdasági Versenyhivatalhoz benyújtott bejelentések, nem feledve, hogy a késedelmes szállítással érintett fogyasztóknak nyilvánvalóan csak egy része fogalmazza meg kifogásait írásban,

- a 2004. és a 2005. évben kompenzációként nyújtott ingyenes szállítások nagy száma, azzal hogy ugyan az eljárás alá vont nemcsak késedelem esetén, hanem néha például megalapozott reklamációk esetén is ingyenes szállítást vállal, azonban az eljárás alá vont az ingyenes szállítások mellett más kompenzációs lehetőséget is felkínál a fogyasztóknak,

- az eljárás alá vont azon nyilatkozata, hogy a késedelmes szállítások aránya az összes határidős szállításhoz viszonyítva kb. 10%.

46. A késedelmes szállítások aránya a fogyasztó számára egy olyan kockázatot jelent, amelyet annak ismerete esetén nyilvánvalóan figyelembe vesz annak eldöntésekor, hogy az eljárás alá vontnál eszközli-e vásárlását vagy egy versenytársnál.

Az eljárás alá vont áruházaiiban egy általánosan követett tájékoztatási gyakorlat valósul meg, amely azt eredményezi, a fogyasztók az eljárás alá vont meghatározott (szállítási) határidőre vállalt teljesítésével megkötött szerződések esetében annak tudatában döntenek az eljárás alá vont mellett, hogy a termékhez az eljárás alá vont által közölt időpontban jutnak hozzá, azt nem tudva, számolniuk kell annak a kockázatával, hogy ez a becsült teljesítési időpont a vele közölttől jelentősen eltérhet.

47. Az eljárás alá vont ezen, a fogyasztók hiányos tájékoztatásán alapuló magatartása egyben olyan körülményeket teremtő üzleti módszerek is minősül, amelyek jelentősen megnehezítik az eljárás alá vont szolgáltatásának a megítélését, más vállalkozás szolgáltatásával történő tárgyszerű összehasonlítását, indokolatlanul korlátozva a fogyasztó választási szabadságát. Az eljárás alá vont által alkalmazott üzleti módszer azt eredményezi, hogy például a fogyasztó nem tudja mérlegelni, bútorát az eljárás alá vontnál vegye meg akár olcsóbban, de egy bizonytalan szállítási határidővel, vagy egy másik vállalkozásnál lehet, hogy drágábban, de azonnal elszállíthatóan.

4. A Versenytanács döntése

48. Figyelemmel a fentiekre a Versenytanács megállapította, az eljárás alá vont a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolására alkalmas magatartást tanúsít, amikor a fogyasztókat nem tájékoztatja arról, hogy megrendelésük teljesítésének általa vállalt időpontja bizonytalan lehet. Az eljárás alá vont e magatartásával megsérti a Tpvt. 8.§-a (2) bekezdésének c) pontját, illetve a Tpvt. 10.§-át. A Versenytanács a fogyasztók megfelelő tájékoztatása érdekében e magatartás további folytatását megtiltotta.

49. A Versenytanács megállapította azt is, az eljárás alá vont a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított, amikor „KIKÁ KOLLEKCIÓ 2005” című katalógusában arról tájékoztatta a fogyasztókat, hogy a raktárról azonnal el nem vihető termékek 30% előleg befizetésével néhány hetes szállítási határidővel megrendelhetők, miközben az eljárás alá vont szállítóinak általános szállítási határideje 6-10 hét, amely ezen közlésre nem ad alapot. Az eljárás alá vont e magatartásával megsértette a Tpvt. 8.§-a (2) bekezdésének c) pontját. E magatartás időben már befejeződött, így tanúsításának megtiltása nem volt szükséges.

50. A Versenytanács megállapította továbbá, hogy az eljárás alá vont a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított, amikor a 2004. december 27-től 2005. január 9-ig, a 2005. január 10-től 30-ig és a 2005. március 3-tól március 31-ig terjedő időszakra vonatkozó reklámújságban az akciós áron forgalmazott egyes termékek akciós ára mellett eredeti árként a szállítók által javasolt árat tüntetett fel. Az eljárás alá vont e magatartásával megsértette a Tpvt. 8.§-a (2) bekezdésének c) pontját. E magatartás tanúsítása időben már szintén befejeződött, így a magatartás tanúsításának megtiltása nem volt szükséges.

51. A Versenytanács bírság kiszabását tartotta indokoltnak az eljárás alá vonttal szemben. A bírság összegének meghatározása során a Versenytanács figyelemmel volt a Tpvt. 78.§-ának (2) bekezdésében szereplő szempontokra, így különösen

- arra, hogy a jelen eljárásban több jogsértő magatartás került elbírálásra,
- az eljárás alá vont piaci helyzetére (8%-os piaci részesedés),
- a jogsértő magatartásokkal elért fogyasztók széles körére.

Az eljárás alá vont a bírság körében kérte figyelembe venni, hogy a versenyfelügyeleti eljárás során együttműködő magatartást tanúsított. Ezzel kapcsolatban a Versenytanács kiemeli, az eljárást segítő együttműködő magatartás érdemi hatással elsősorban akkor lehet a bírság összegére, ha a vállalkozás a jogsértés feltárásában az egyébként alapvetően elvárható (és elmaradása esetén a Tpvt. 61.§-a alapján rendbírsággal szankcionálható) együttműködésen túlmenő segítséget nyújt. A jelen esetben ez nem volt megállapítható.

52. Az eljárás alá vont 2005. július 4-től 24-ig terjedő időszakra vonatkozó reklámújságja által egyes szőnyegek kedvezményes áraival kapcsolatban adott tájékoztatás kapcsán a Versenytanács szerint a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg, hogy az eljárás alá vont magatartása alkalmas volt-e a fogyasztók megtévesztésére. Tekintettel az egyetlen alkalommal tanúsított magatartás piaci versenyre gyakorolt hatásának valószínűsíthetően csekély voltára, a Versenytanács e vonatkozásban nem tartotta szükségesnek további eljárási cselekmények végzését, ezért az eljárást a Tpvt. - a törvény 77.§-a (1) bekezdésének j) pontja által felhívott - 72.§-a (1) bekezdésének a) pontja alapján megszüntette.

53. A határozat elleni jogorvoslati jogot a Tpvt. 83.§-ának (1) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2006. január 31.